

Aron Danielson, ?

Aff nordan strandh aff Swea landh

Sveno Johannis Lindh ?

Swanen plägar siunga

Torsten Gilleskiöld, ?

Wenner och brödher godhe

Jonas Håkanson, (?–1666)

Jagh gik migh vth en sommar dagh

Christina Regina von Birchenbaum, ?

”Een Annor Ny wijsa”: Christ giff migh at vtsiunga

Olaus M. M. Tiller, ?

Om iag ey skulle minnas, den sällheet iag hafft haar

Martinus Aschaneus, 1575(?)–1641

Regula pietatis eller en liten hwsregla.

Johannes Messenius, 1579–1636

En jungfru stält then haffwer jagh migh vtth valdt (ur Disa)

Jagh wahr bedröfwat och wille gärna lära. Wijsan. (ur Blancka-Märeta)

En gröön skogh ligger på vår öö. Wijsan. (ur Blancka-Märeta)

Widh Troya är een rosenlundh. Wijsan. (ur Disa)

Christoffer Ekeblad, 1592–1664

Som eld vptender eld medh hast

Ach hwaruti skal jag mig kläda

Konung Gustaffus du ädla hiälte

Ach Sueries rike tu giöthe landh

Ach hwi hafwer tu migh natur

O Venus gudinna, moder för minne

Berömma will jagh then sommars tidh

Alle man griper till wapen och wäria

Ack huru hiärtelig bedröfuad jag ähr

Ach at werden så blindh ähr

Jag hafuer mig nu föresatt

Stor är min sorg, ja öfwerstoor

Constantia du ädle dygd

Jagh leffuer utj engslan och sorger

Jag weet ey hwarom I förlåta mig

Jägarens natt i lundar stora och swåra

Mädan man lefwer i wården här

Midsommarsdagh så lång

Min olycka at omskrifwa jagh fruchtar jag ey kan

Mitt hiärta hafwer Venus intagit

Då fru Nächtergal den Örnen sågh

Jagh hafuer igenom Gudz försyn

Begynna vill jag denna wisan alt såå

Georg Stiernhielm, 1598–1672

Wårt rijkes fromma

Een purpur-lijflig fijn

Hiertans lust! sij hafwet huru stilla
När som mig kommer an en lust, at iag wil leeka
Konung Ludwiks brölloppskrift i Frankrike

Tönnes Langman, 1601–1656

Daphnis om en sommarnatt

Lars Wivallius, 1605–1669

Min hiertans tröst och lilia

Ach wee, ach wee, min jemmer stoor

Jagh hörde fogell nechtergal

Ach libertas, tu ädla tingh!

Lärckians sång är icke långh

Warer nu glad mina fiender all!

Wächtares Första Sång. Företalet.

Wächtares Första Sång

Laurentij Wivallij Klage-wijsa, öfwer thenna torre och kalla wåhr

** Inlagor till Svea Hovrätt, *Liber Causarum*, Riksarkivet samt ”Handlingar rörande Laur. Wivallius samt några hans skrifter”, Riksarkivet.***

Jeg skylder ingen för min død

Om ieg nu dør oc falder neer

Chur Sachsen har pancquet anställt

Ingen ting vnder soolen ähr

The som köpa och sällia

Ach fader doch betrachta

Amor han kan, som en tyran

Gierna thet skeer, fast man ähr wredh

Anders Sparman-Palmcron, 1609–1658

Om tabak, hwem hafwer bracht på Banen

Skogekär Bergbo, (Gustaf Rosenhane 1619–1684 ?)

** Fyratijo små wijsor **

1. Daphne ligger mig i sinnet

2. Allena iag dig begärrar

3. Hwij skulle någon kärlek tvinga

4. Ehuru stor dän sorgen war

5. Ähr dät ärna gör iagh gärna

6. Nu länge nog bedröfwad

7. I wackra Nympher mijna

8. Ack, at doch dät som liufigast är

9. Så går dät i världen til

10. Är du intet än bewågen

11. Huru skall iagh kunna tro

12. På digh täncker iagh alla dagar

13. Hwij skal iagh så långa tijder

14. Dät är nu tijd at iagh uptäcker min Kärlekz brand

15. Hwad och huru skal iagh siunga

16. Iagh tror wäl dät du migh sade

17. När tiden synes blifwa migh lång

18. Hylas och Cydalys

19. Om iagh inthet kan beweka
20. All min kärlek ähr förswunnin
21. Så kan hända at iagh finner
22. Willen i ehr dät inbilla
23. När iagh, Amarillis kära
24. Så går dät ännu til
25. Ehwarest iagh hälst wara må
26. Hwad andra plägar draga
27. Om kärlek kunde wägas och mätas medh wist mått
28. När min aldra bäste wän
29. Om dät wore så min willia
30. Om du, skönaste Caliste
31. Hwem är dän iagh skulle mer
32. Mädan iagh dän käre wäns behagh
33. Nu är alt stilla tyst, och alt folck såfwer här
34. När iagh uppå dän tiden täncker
35. Ähr frijheet allestädes godh
36. Dän wil Amor wist fördärfwa
37. Låt migh dock finna, sköne Gudinna
38. Owiss hwad min lycka blifwer
39. O sköne tijdh, som ähr så kort
40. När iagh en gångh medh stort förtret

** Wenerid **

- . . Eij altidh hugg och slag, i ädle gode Göter
1. Så hastigt blef iagh skadd aff lilla gudens pijlar
  2. Djg wil iag älska än, i alla mina dagar
  3. Som du mig hafwer nu tilfyllest låtit weta
  4. Gör kärleek alt sitt fälk i sina kånster lärde
  5. J nat när kiärleek mig i sömpnen wil påminna
  6. Det weet än ingen hwem, iag älskar icke heller
  7. Hwad achtade iag det du log', åth min begäran
  8. Kan en blind kärleek ey der ingen dygd är wara
  9. Hwem säger at een dröm, har intet til betyda
  10. Så syntes mig hon tog, min hatt i sijna händer
  11. Hwem tror doch hwad för sorg, hwad ängzlan och hwad fara
  12. Se nu är natten lång, och dagarna fast kårta
  13. Mjn aldrabäste wän, för alla mina wänner
  14. Som en frisk mårgonroos nys uth spridd och uprunnen
  15. Dv trogneste Amant som tiugo ähr tillijka
  16. När ändas doch min sorg, när skal min kärleek ändas
  17. Hwar finner iagh en skogh dijt inthet fälk kan komma
  18. Dv lilla hålma min alle små hålmars ähra
  19. Att iagh medh sådan sorg, och heta suckar många
  20. Kjärkeek är intet skiämt, han synes medh oß leka
  21. Jagh tycker för migh siälf, beröm och ära wara
  22. Alt är fåfängligheet, som skugga och som wäder

23. Jagh skulle gå min koos fick ey mehr kärleek öfwa
24. Om sena afftonstund när solen sigh nedhsänkte
25. Dv tror at elden min fulkomligen uthsläckes
26. Jagh wänter Solens skeen skal upgå och migh lysa
27. Dhet är en lijten tijdh som iagh än måste bijda
28. Så löper doch mitt Skep med foglig wind och wäder
29. Hwem kan som dhet är wärt din deyligheet beskrifwa
30. Behagelighe dagh för åhrsens dagar alla
31. När målnen mark och skoger widt uthbreda
32. Dhen blinda Guden gör dhem blinda som han skiuter
33. Fast iagh digh sällan seer och effter digh ey frågar
34. Så har nu marken mist sin sommar klädning gröna
35. Hwem kan wår kärleekz låpp emothstå och förmena
36. Ett lijtet stycke malm sigh om mitt finger böyer
37. Djupt nederst i en dahl dher berg på alle sijder
38. Dher iagh allena satt i dalen och migh förde
39. Dy Gudar pläga förr så mångens hamn ombyta
40. Nog kan migh hända dhet at iagh til jungfrur andra
41. Så länge som dhen sorg än warar dhen iagh drager
42. Alt gräs nu wisnar bårt och gröna löfwen falna
43. Jagh achtar ringa alt, dhet andra högt werdera
44. Skall nu med sådan sorg den trogne kärleek ändas
45. Dv weet allena bäst hwadh plåga wee och pijna
46. Jagh följer dhen migh flyer och dhen iagh inthet hinner
47. Nv blifwer marken grön, på trån see man nu blomma
48. Mjgh sades hennes dagh som iagh har kär tilstunda
49. Alt är i sömpn nidlagt och hwijlar sigh nu stilla
50. Dhet kalla många leek som iagh har kallat plåga
51. Dhe som i skogarna, gå hijt och dijt och smyga
52. Lyksame hatt som migh dhen ädle gáfwan bärer
53. Jagh hade wänt til löön för mine plågor många
54. Hwadh du migh säger straxt med lijka ord iagh swarar
55. Hwad ursprung hafwa doch, dhe suckar som iag hörer
56. O Sömpn, dhe sorgses tröst dhe olyksames lijsa
57. Så wist som aff een Gudh een jordens bäll regeras
58. Ändoch medh lijtet hopp iagh i förhopning blifwer
59. När alle hafwa roo och alt som tryggiast såfwa,
60. Förargelige dröm som nu mitt hierta qwälier
61. Vthaf dhen samma eld, som kärleek min uptände
62. Af sådan skönheet kan, dhen stadigeste röras
63. Se hwadh för jämnan wägh har stilla fråstet bäddat
64. Dhet bleff migh sagt at dhen som nu mitt hierta äger
65. Gör här en ända på at min eld måtte släckias
66. Jagh bran hwad dhet iag såg och när iagh henne hörde
67. En jungfru gaff migh tröst, een gammal bad mig bijda
68. Först drömmar, tänckte iagh och sedan speel upwäckia

69. Dhet war ännu mäst mörkt, sig natten widt uthsträckte
70. Om iagh dhet hade trodt iagh skulle åther bringas
71. Medh henne önskar iagh få lefwa mine dagar
72. När iagh nu uthan sömpn uthi så många nätter
73. Så wist som dhet är een allena migh beweker
74. Hwadh tecken seer dig an hwadh för en omild stierna
75. Så snart the swarta moln med dimman tiok förswinna
76. Förgäfwes är mitt håpp och fäfangt at mehr waka
77. *Dhen stränge nye lagh migh kärleek föreskrifwer*
78. Tjll diupa söte sömpn gör inthet fyllest blunda
79. Ett blåmster nys upwäxt och friskt har mig bedragit
80. Då sade iagh thet war een sött och lustigh plåga
81. Om man bör älska thet som man wärdt älskas finner
82. Befriad uhr the näät och swäre träloms banden
83. Nv är mitt håpp så swagt at iagh thet hwarcken hörer
84. Ett kärligt dufwe paar sigh medh een kys förenar
85. Mjtt i een trögård står dhet bärgen iagh förärte
86. Dhen du medh längtan stoor har måst så länge bijda
87. Jfrån dhen tijdh at Gudh af beenet qwinnan gjorde
88. Hwem har doch först begynt dhen gamble seden lede
89. När inthet mehr än mund är bar dhet and' i skugga
90. När will du hålla up du watn fulla göya
91. Om alle the af sorg, för kärleek skuld, förfalna
92. Hon kom all klädd i hwitt, in widh dhen låge stranden
93. Om mehr är thet man bart för ögonen får ställa
94. För än iagh skulle digh min käreste förgäta
95. Dv sorge redskap kan du mehr digh låta bruka
96. Nogh nogh, min kära nogh, har du nu låtit gälla
97. Thet är nog at min mund tilsluten än fördölier
98. Hwadh större lydna wil du stränge aff migh hafwa
99. Hwadh för en ledsam sed så mycket älska tijga
100. Hwadh rosenrödt är thet the marmor hwita kinder

Andreas Arvidi, 1620–1673

1. Amor sin skarpe pijlar och skått
2. Hemligh sorgh uthi migh boor, Ja min jämmer är så stoor
3. Om tigh blifwer medhdelat här
4. Medh frögd, lust, glädie och gamman
5. Huru kan iagh så hiertelig
6. Räfwen han ropar i alle natt
7. Hörer til min klaghan stoor
8. Jagh kan eij länger bewara

Nils Ihre, 1624–1688 (el. 1670–1740)

Skiönsta Nympher som jorden regera

Barthold Ruuth, 1626–1707

Een Skiön Ny wijsa,

Ach migh som nu skall wandra,
Hemlig eld mig städze plågar

Eric Lindschöld, 1634–1690

Frisk up mitt sinne ty qwahl (ty sorg) dig ej hielper
Ett liufligt kiärlekzqval
Hvad är för skönhetz sken, som lyser i vårt rijke
La jalousie contre un serviette – När jag will kyssa dig, Cloris
Lyckönskan till herren på Steninge
Min gåfwa är wäl ringa
Adieu min Sparre lilla
I möör och jungfrur
Om Iris är förnögd
Spel och dantz, lust, leek och löije
Lätt kierleek haa gångh (Ett luthslagh)
Bachus bröders och Venus wänners sällskap (Wi ha nu satt oss före)
Ögat är hiertats tolk
Een Jägare medh två Wildmän
Min salige fader han mig förböd
Ach! wänskap du bör endast frågas (Wid ett tillfälle)

Lars Johanson, (Lucidor), 1638–1674

Hwarföre skal jag mig med sorger qwälia?
Skulle jag sörja då wore jag tokot
I männ af höga sinnen
Kom kiäre broder kom
Mit hierta wil uti mit bröst mig brista
Så måste jagh digh kiärste wänn förlåta?
Så är dit hierta från mig wändt
Ängslan, sorg, gråt, harm, förtreet
War ej så wreed min kiäre siähl
Iris aldrabäste wänn
Lät hwem som will gå
Hwad begär du hierta lilla?
Grymme tartar, stygge took
Nys när Frigga satt i bade

Gabriel Tuderus, 1638–1705

Bonden han achtar på tijden (Vijsa om Bondeståndet och thes Embete)

Samuel Åkerhielm d.ä., 1639–1702

Goda wänner wara lustig och glad med godt behag
Skiönsta Phillis see doch ann

Werner von Rosenfeldt, 1639–1710

Den waaksammes roo eller Lustige leedsamheet
Nu har Cupido fått rätt lust gå kring at spöka
Veneris april reesa
Myrillis klagan öfwer Rosettes bortreesa
Uppå Rosettes conterfeij
Huad ha tänckt de gambla wåra

At Cupido här står med Cirklen uthi handen
Om Landtlefwernes beröm
Astrild är icke blind men snarare döf
Wärköös slätter-öhl
Orpheus och Euridice

Urban Hiärne, 1641–1724

Ungdomsflam

Åkrar, engiar, dalar, lundar
Actæon som såg Diana
För een lijten tijdh föll i min hog
O wäl belägne ort
Far nu wäl, Asterill
Om Qwinnors ostadighet,
Nympe-bild uthskurin af Seladon i en lund.
Ellskogz wijsor. Wijd lustiga och bedröfliga tillfällen mycket nyttigt att bruka.
Comædie saker

Parthenios wijsa öfwer Daphnides bortreesa.
Parthenios frögde-sång öfwer det nys ingångne broderskapet medh Palamede, Daphnide och Damone
Myrtilli klage sängh (tå Delia syntes willia platt öfwer gifwa honom)
Myrtillos frögdesång tå han hennes trohet sporde. Frisk upp mitt hierta lill.

War nu aldrih meer bedröfwat
Hwar föllier sin begiäran
Faar wäl och statt i frode frijdh
Stratonice

Ehuru widrigt thet än gåår
Ädla Stratonice tror du iag torde
Gåår bort min suck och pust
När den liufwa wåhr
Skiönste siähl
Skönste Stratonice, ach huru haar
En wjsa siungen af en jungfru då dez käresta reste ifrån henne:
Så ähr då nu min sista sluut
Så ästu dödh
Ähr mootgångs last och börda måttelig
Kom kom o liuffwa dödh

Rosimunda

Såsom een siööman högeligh
I snöda hiärtan, öffwerfull'
Hwart gåår tu, Helmiges, hän
Tijjergrymma Rosimunda
O du som icke äst af lyckan så uphögd

Övriga visor i D 726

Een lustigh wijsa eller pasqwill, stält
öffwer een däieligh jungfru
Thin åldrig ätt och gammal adel
Bryt hierta, spring och spreck

O redlige svensk

J herrar täckz ehr höra

Erik Wennæsius, 1641–1684

Samuel Columbus 1642–1679

** Spel om Herculis Wägewal (1669)**

I. O huru wäl

II. Ingen må mig det förneka

III. O, Hercules, tu himla släckt ock jordisk hielte,

IV. Hwad rinner i din hug, hwad sinne du nu får

V. Ingen dygd vprinner, och gror wid wijn, och i glasom

VI. O Wällust! Skaldelust! Tu snöda syndaträl

** Odæ Sveticæ (1674)**

Will du här lustigt segla få

Dygd ock lära gieer hugnad ock ähra

Heela weldsens idla flärd

Hwad himmelsk krafft som wäcker opp

En trogen wänskaps liuflighet

Til en ung sielf-klook.

Den unge – sielf-klokes swar

Ode om förnufftet ock willjan.

En Naturlig döds-Betrachtelse.

Rådrijk oder Anweiser zur Tugend (1676)

Lustwin danssar en Gavott mäd de 5. Sinnerne.

Prudentia. Försicktighet.

Fortitudo. Manhafftighet

Temperantia. Måttlighet.

Justitia. Rättfärdighet.

Liberalitas. Gijfmildhet.

Magnificentia. Grannlåt.

Mansvetudo. Sacktmödighet.

Taciturnitas. Tystlåthet.

Veritas. Sannfärdighet.

Comitas. Wänlighet. (gladtt Lynne.)

Urbanitas. Rolighet. Skämtackthet.

Grammunder. Barnehold.

Lustwin. (Musicanter speeler opp)

Erics Aurivillius, 1643–1702

Nu glädie sig hwar Sweriges man

Daniel Achrelius, 1644–1692

Laus manus

Nils Bielke, 1644–1716

Wäl (Säl) den sig effter tiden fogar

Mitt härta frögdar sig at jag doch säkert wet

Alt hwad wij på jorden sij

Johan Gabriel von Beijer, 1646–1705

Du sööte roo i liufligheet(ensligheet)

Haquin Spegel, 1645–1714

Frida nympher, rjkzens prydna
Naturen hwijlar nu all werlden såfwer sött
Ah kärleek hwi förföllias iagh
Lust och frögd läg tig i dwala
Bindeband
Kan redlig kärleks plicht
O! underbara mackt
Then sköna wår, al blomsters moder
Alrateckeligste musa
** STIKISKA DIKTER **
Har nogon Venus warit til
Then bortgifne Celadon
Iag har af långlig tid hafft hog och lust at stiga
Öfwer een wacker qwinsperson som blef död
Phyllis lilla thet står illa
Man bör nu ei mer berömma
När Venus först Adonin död såg för sina fötter ligga
Apollo fick engång behag til Daphnen och han sökte
Man har mig arma diur i thetta stoft inslutet

Petrus Lagerlöf, 1648–1699

Min frijheet förswunnit, i ängzlan iag går
Ifrån den dag jag Elisandra
Aldraskiönste Elisandra, himmels söthe ädle wän
I skogar och tu eensligheet
Eij många tusend wäpnad armar

Sven Leijonmarck, 1649–1728

Från Nordens (Odens) kalla hambn (famn) jag mig till segels gaaf

Carl Gripenhielm, 1655–1694

Utanför Florindes palatz i en skuggan skoog klagar sig den olyckliga Isidor
Uti din mörcka fambn, fördold bland täta qwistar
Celadons förtwiflan öfwer Alchimenes wredhe
Så har då all min frögd, min fägnadt fått en ända
Natteklagan – Du wackra liufwa boning
Till afwunden. Tråttz afwundh medh din konst du täncker oß att plåga
Öfwer Alchimenes fall – Ach! hwad see min ögon här!
Hwadh har jagh allena brutit
Een eeldh, som förston' hefftigt brinner
Suckar J af högden sände
Så kan ditt grymma sinne sig eij ända
Melindes afskiedh
Dhen ädle Leonices klagan öfwer sin trogne Thyrsis frånwaro!

Jesper Swedberg, 1653–1735

Så gläd tig tu yngling i ungdomen tin

Johan Paulinus-Lillienstedt, 1655–1732

Klagan öfwer Iris afresa (Min dagh är all, min sohl är nederrunnen)

Parthenio klagan öfwer sin Phillis död
O himmel haf fördrag med al tin plåga
Sij nu kommer natten här
Myrtillo, kunde du in i mitt hierta sij
Öfwer den edle herdens Parthenios samt deß högtälskilige Doris härliga bijläger

Olof Wexionius, 1656–1690

Att tu mig för tyfnadh skyller, aldraskiönste Docile
Skiönste Cloris hör dock til
Skönsta Cloris hör nu till
Cynthia min tusend skiöna
Jungfru. Om jag i book och pennan wore lärder
Cloris, iag digh höglin skattar
Förkränkte Dina tänk, betänck de förra åhren
En Siö-Mans Olägenheet
Föränderlige tijd! bedrägeliga lopp
Bered tig wähl, till denna höga fähl
Melpomene
Cloris, alla nymphers prydna
Din förgätne Celedor
Venus gick med Astrild lilla
Jag will ändå de skönste ögon Asterie!
Kan hon min wän
En qwäll, då heetan war nu mästedeels förswunnen

Sophia Elisabet Brenner, 1659–1730

Jag weet, iag weet at ingen slipper
Den olyckeligen ihieltrampade lilla fogeln PIERROS afskedswisa.

Michael Zethrin, 1660–1731

Ach kärlek ädla wän
Apelles du som är en mästare i konsten
En wakker skål
Nu nyss när solen war bak tåpp och bakom skuta
Dagen rinner opp
Apollo slå ut
När Lysille lemnade junfrurna. Konst-Apollos lärde finger
Dem låter sig i alt en segerherre finna som uti mot och med är alt wid lika sinne
Cupido lille gud, ibland det sker, jag weet, så liten som du äst, så gör du folck förtret
Till en wänn som satte sig på hästen
Kom an du, komm min ringa skaldefjäder
För en utwald wänn
Casittes beröm
Till sin wakkra Casitte (Wakkra Casitte, mitt hjärtta min själ)

Germund Cederhielm, 1661–1741

Skiänck, skiänck in fult utaf din flaska
Hwem skulle uthwelgia för friheet och roo
Win ach win, du törstens frögdh
Hwad är för bittert qwahl

Många älska, offte wäxle om min kierlek
Hwart will du, Pegasus snäller
Så har jagh werkligh rönt, dhett andra tro och skrifwa
I gudar, som ehr macht widt öfwer himblens widd

Israel Holmström, 1661–1708

Den olyckelige Sylvanders yncefulla lefwerne och önskelige död:

Stockholms flickor lät ehr fägring (stikisk)

En sulten swarter mager kar

Här skrifwer den hwars hand och hierta du har bundit (stikisk)

Man har befalt att iag här werser skulle skrifwa

Ach hårda höga himmel, ach! hur länge måst iag lijda

Wist är jag födder på jorden till lijda

Lustig frisk opp

J fouglar små som siunga i skougen

Contre L'amour.

Ödemark i willa skougar

Wjßerlig war iagh då galen i pannan

Klagedicht

Ingen så fullkomblig skattas

Contre La Fortune

Jag swor wähl en gång förr at aldrig mera älska

Wåra monsieurer och unga bussar

Sidst om en mårgon goo

J går blef iag mäd spee,

Jag swor en gång

Herdinna säij

Mer än wackra min herdinna,

En liten Pijga

Jag weet

Farwähl med din plåga

Tröstu så skynda dig skiönsta Climene

Een Fiskare-Broos wijsa giord för älskande åkare ock deras frutimmer.

Så skyndar du dej från mej nu

Wreda lycka och oblijda

Sur l'absence de l'aimable Bergere

Vpmaningh till älskogh åth den skiöna och unga Celimene

Vpmuntringh till förnöijelße

In promptu giord, der några goda wänner woro på en säker orth,

lustige med dantz och speel.

Contre le Mariage

Mig fehlas något, men iag weth ej hwad mig wåller

A L'aimable Bergere

Kiärlekz korg med hiertans sorg (stikisk)

Min flicka wredgas ej på mig

La nouvelle Boureé (stikisk)

Vppå ett Conterfait (stikisk)

På den frågan hwarföre det altijdh
regnar när guarde är uthe,
Af samma tillfälle någre rader till borgerskapet
Dessa giordes samma gång dem iag skref i Sanden med en Kiäpp
Sur le De part de l'aimable Bergere (stikisk)
En ähredicht öfwer den underskiöna Cloris
Jag kund wähl lyckligt förr mot Astrils båga strijda
A la plus aimable Bergere (stikisk)
Allting må man efftergie
Een Spegell, en Modell, en afbild ästu worden
Klippings hanskar har iag låfwa, Klippings hanskar iag Er geer (stikisk)
En Krigsmans wijsa
Kårf-giästbod (stikisk)
En ähreskrifft öfwer en mycket waker fru (stikisk)
Madammoiselle (stikisk)
Encomium viresque pulveris tabaci
En Suputhz försvar (stikisk)
Swenska ordinarie Påstijender.
Kom Drängar, kom Pijgor, kom Gåssar
Nu följer en Holmströms Grafskrift öfwer Kung Carl XII:s Björn,
UNgkarlar som will' hållas för kiäcka
O Nechtergaal
General Auditeurens Holmströms Verser Öfwer en tahm biörn som gick löös i konungens Cammar (stikisk).
O! frija bandh, o! sälle fängzlan
Dhen trogne Tyrcis klagan öfwer dhen wackra Belides hårdheet
Ängelska Schique
Ähr eij wänskap brörs den bästa tingh på jorden
Ordinarie Stockholmiske Post-Tidender
Det war en gång en unger katt
En räf en gång i Siönöd wa
Een Sugga låg och sku få Grijsar
Så går med oß i våra da'r
Jag weet par skiöna Hand Granater
Alla qwinfolcks gunst iagh winner
Litet rödt, men der omkring
Hwem är som detta gißa kan
Twå Grannar ha' hwarannan kiär'
Jbland tomer, ibland stinner
Seij hwad för huus i Stockholm finns
En aflång book med twänne blar
En blinder häst förutan fötter
Jag spår, att mången som i qwäll
Dig will jag önska nu och spå
En fråga mig, om jag och kan
Kom gif mig pängar iag skall spå
J din panna kan iag sij

Will du at iag dig nu skall spå
Will du see, hur' den seer uth
Hwem detta ur min spåpung får
Will du min swarta hand me'en silfwerpenning smörja
SpåGubbens grafweskrifft
Vppå Duc de Monmouth som blef Halßhuggen i Engelandh
Vppå en Trägårdzmestare
Liuset täres men det brinner
Ästu unger war man glaa'r
Dina ögon ä Demanter
Den något stiäl utur en ärlig Danmans hus
Den som ingen ting fått åga
Den som ligger på sin skatt
Många fara effter Gulle
Nu bruckar du wäl mycket kruus
Det war en stor Disput eij långsen mellan twå
Har du någon trogen wän
Herregunst och Aprilwäder
Jnte wetstu hur det går
Om du will frias från beswär
Will du hetas wara klook
Tagh digh till wara wähl
Gambla wahnän den är goder
Dricka lagom äta godt
Gudh gif frid i våra dagar
Skal din Kierleek tyster blij
Om älska är en dygd som det och säckert är
Ällska lär Jag, ällska har Jag
Ledsamt är det ensam wara
War i qwäll eij kiärlecks dull
Du äter giärna goda mål
Alt hwad dig een ungarl låfwar
Moor din hon har godt att seija
Du äst en liten hiertetyf
Tro mej min hiertans såcker dåcka
Öfwer en Jungfru som war berömd för wara så snäll i sina händer
Lucretia är fast högt berömd
En sa, iag beer er, säij mig då
På en Tandlöös kiäring som aldrig teeg
En Roddarepijgas Grafweskrifft
Då iag en gång hade sufwit under ett trää och waknade sedan upp
Åth en som rådde mig att taa en fattig wacker Flicka
Lijka stånd, och lijka heder
Läs ungerswän jag ber betänkligt denna skrifft
När kiärlek är en giäst, han altid höfwlig är
Om du will giffta dig så gifft dig ung war snar

Om du åstundar wara frij
Tar du dig en kiäring för Pengar
En Walmars råck och axeltafft
Giffter du dig, gör du wäl
Hwad wore det för frögd sig hustru till at ta
Hwad är en unkarl som med alla tißlar, taßlar?
Will du at iag skall lära dej
Uti Catchesen om jag mins
West du hwad en Ungkarl will
Will du giffta dig ditt took,
En gång så mände en, den frågan föreställa
Hwad är ett gifftermål? perpetuelt arende
Årckelösa Gubbe gråå
Tar du dig en gammal Man
Tobaks-näsa, snufwedrake
Att Rijda will och full, liuga swäria skrijka
Om Holmströms krockuga Finger
Gör dig lustig, war man glad
Uppå en Masquerade där par-sedlar drogos
Om iag mins rätt så tyks mig masquerad
Hwar mumlar talar nu för sig
Verser öfwer Kongl. Majts hund, Pompe

Olof Lindsten (?–1745?)

Heysa, courage! Hwad är det nu på färde?

Torsten Rudeen, 1661–1729

Emoot kärlekz-hataren
Hela werden örlig förer
När swärth och spiut till plogbijl smijdes
Een gilliares tröttsamma siö-fart
Adieu Caliste liufwa wän
Bort at iag för mat och kläder
Gack lust och frögd, gack sök hwem dig behagar
Min wackra hwij befaller du mig siunga
Såsom en bölja på den andra följer
Qwinnokönets kärlekswälde
Phoebus ok Frigga förlijkte, då
Öfver Calistes bild
På Calistes födelsedag
Råd för friare
Á ma belle
Á ma belle om annan dag påsk Ao 1692
Så haf god natt all förrig lust
Jag skämtar och jag qwäder
Nu börjar solen från de heta blåmän wända
Här ligger jag der wind och watten mig belägra
Gavotte de l'amour

På en jungfrus födelsedag
Så wijken af, J mina sorgedagar
Min hårda sköna är en stod af ijs och flinte
Dät är, jag weet ej hur', en art i alt hwad lifwer
Öfwer en tulipan
Öfver een lijten tulipan
På ett nöstbladh
På ett annat

Christoffer Leijoncrona, 1662–1710

Fast jag hit och dijt spasserar
I dig min frögd, jag stedz är nögd

Andreas Rydelius, 1671–1738

War doch stilla, herre lilla (Skåne sjunger och qwillar)
En Kärleks Wisa (Är jag endast född at hatas?)

Olof Bröms (Broms), 1672–1722

J Mälers nympher all' uti ert diupa blå

Johan Gabriel Werving, 1675–1715

Alt för offta har jag sungit
Ach älskom nu i unga åhren
Uppå resan till Engeland,
Öfwer mascaraden som hölls på det Kongliga Palais
Öfwer min resa till Biörnö
Skrifwit ibland fyra jungfrur.
Öfwer en bortawaro.
Elegie.
Så fahr, Melissa, fahr man fort. Ode.
Cupido, fahr wäl,
Öfwer min resa till Nääs
med herr Axel Sparre A° 1705.
Flickor uti detta land
Bref. Hannover 1706.
Gott åhr min bror, tree glaas på rad. Ode.
Till CantzelijRådet Baron Frisendorff,
För detta jag mig nogh befattat
Parnassum jag nu öfwer gifwer. Ode.
Öfwer en säng
Fruentimbrets nej och ia.
Öfwer en bortawaro uti majo 1700.
J stadig ängslighet sig Celadon befinner
Denna tidzens kiärlekk
En iungfrus resolution, till at aldrig giffta sig
Uppå Catharinæ dag.
Öfwer en kyss
Uppå Helenæ dag 1705
Uppå Härmmans dag 1705
Öfwer min siukdom uti ianuario 1707

Se'n J från Stockholm reste bårt,
J mehr än otta åhr å rad

Anders Julin 1675–?

Morgonrådnad du som lyser
Philomena såta lilla, hwar är nu tin förra frögd
Stäm sorgse in du sånggudinna
Hur länge skall jag fåfängt wörda
Daphne min jordiske fågnad och lust
Skjönste Lysette, en önskelig stund
Företal uthi en wisbok, som jag förärade Mademoiselle Castalinne
En gång har solen klar, sin årban fyllest farit
Castalinn, min wackra syster
Ach allerljufste sommartid
Aldraskjönste ros och lilja
Min Daphne skjön, ach at jag äj får njuta
SONNET. Jag älskar ällskanswärdt så länge jag är rörlig
I lufftens fåglar snäll
Kårte låford öfwer de tre wackra systrar
Storan en toker
I ögon två
Tee dig äj så wred, min Elisandra
Ach, skönste herdarinn
Sex dagar i hwar wicka
Wid Wäners strand har himlen sielf plantera
Ach min liufwa herderinna
Allerskönsta Elisandra
Statt up du morgonrodnad klara
O Änglabilld
Himmelen synes blid
Är det ditt behag
Skiönst Melette är det rätt
Skönste Melette är dät dit behag
Så måste nu Philander wandra
Så far nu wäl du liufste ort för alla
Daphne skön, ach! att du kunde skåda
Skingra himmel blid min sorgedimma
Min sol:/:/: uplys min dag :/:
Ach, kom, ach kom, ach kom, ach kom min herdarin
Jag måste nu min wackra Elisandra
Aldraskönsta herdarinn
Jag mente himlens gunst sku mig beständig blifwa
Chantillas gunst sökes
Du skall weta, Castalinne
Lysette, lät blifwa, att tänckia om mig
Att Charitilla i tanckarne fått
Skönste Belinde min sätaste siäl

O! aldraskönste dygdgudinne
Tänk på mig min lilla flicka
Frisk upp mitt hierta lill, ingen nu sorgen will lida

Harald Oxe, 1671–1723

Bachi stoorä estat och prächtighet

Olof Gyllenborg, 1676–1737 & Carl Gyllenborg, 1679–1746

Gudinna den iagh wördat haar
O liufwa ensligheet du endast mig förnöjer
Sandahls Nisse af ett redligt mod

Didrik Granatenflycht, 1678–1726

Johan Runius, 1679–1713

Epigramma Runii öfwer Ett Rijs til Fetetisdagen 1707.
På MARGARETHÆ Dag.
Hwart wil nu min resa gälla
Douceur åt en wacker Flicka
At här falskhet mycket öfwas
Rättwist utslag öfwer Bacchi Brors, och Veneris Partisans twist
En Cavalliers Resolution, om sin Conqveronte
För J. v. C. Menuet
Menuet-Wijsa om allehanda saker ihop
Jägar-Menuet
Blomster-Dröm, fattad uti en Wijsa.
Inbördes krig emellan förnuftet och affecterna
Öfwer Werldenes Fåfångligheter
Medelwägen Emellan Blygsamhet och Dierfheth
Ett litet infall för roskull
Öfwer en, som ätit Biörnesteek, och begärde af Pigan dricka
Öfwer en ung Herre, när Hästen slog honom af.
Öfwer en medelmätig Jungfru
Om Kärleken.
Märg i Benen den 1. Maj 1712.
Friskens och Runii resa till Dalarön,
Trompet Stycke,

Gustaf Palmfeldt, 1680–1744

En skald talar til sina verser
Små sår och fattiga fränder

Johan Tobias Geisler, 1683–1729

Du florbeklädda natt

Georg Henrik von Borneman, "Fången i Simbirsk", 1685–1711

Så är min Palmfelt, man nu i Sembierskij gåra
En winter åter till sin ända sachtlig lider

Samuel Triewald, 1688–1742

Lyckan och hoflevernets fåfånga, fram för et rosamt och stilla land-lefverne
Tankar öfwer döden och lifvets besvärliga fåfånga, vid en spatsergång på kyrkiogården
Gamla junfrurs beröm, utur et fruntimmers bref på landet till en dess vän i staden
Jag ger dig rätt Apollo fan!

Til Kongl. secreteraren C***

Om dem som inbilla sig vara poëter. (1708)

Satire. Emot våra dumma poëter uti burlesque. (1720)

Jacob Frese, 1690–1729

** Andelige och Werldslige Dikter **

Åhr 1712. den 1. Maj

Åhr 1713. den 3. Maj.

Åhr 1715. den 29. April.

Åhr 1716. den 20. Maj.

Åhr 1722

A:o 1726. den 10. April.

Anno 1728

Förackt öfwer werldsens fåfängelighet.

Går mine rjm, som kiärlek höljen

Gudinna som din täcka orden

Alla Nymphers Princessina, Min Herdinna

Öfwer den för sin däjlighet så allmänt berömda Iris.

Tröga hand, som tröttnat skrifwa

Nymphes, våre tiders prydnad,

En Herde-wisa. Herdinnan Celinde söker sin herde Celadon

Warning af Gudinnan Venus

Först i wåhrens späda grynne

Min wänn ho begiär

Öfwer Fläckebo Surbruns Wattn.

Satyrique

Förträffelige Skald! hwar är din Luta giord?

Raggen sökt' ett bröllop stifta,

Klagan öfwer en Steglisa, som utur Buren i fria Luften utsläptes,

Mödrar, I som hafwa gått

Tal til Ensligheten

** Någre poëtiske samblingar **

Herde- och landt-lefwernes liuflighet.

Mörcka tysta natten ställer

Hwar tiden frucktlöst fram om löper

Ädlaste gåfwan som skaparen gifwit

Carl Johan Lohman, 1694–1759

Är nu en leek en lärder klerk

Öfwer et timglas

Dikter i stympad form tagna ur tillfällesdikter

Oförgripliga kärleks-tankar

Allstäds godt; men hemma bäst

Werldsfåfänglighet ("Hwad är wår werld?")

Nedanstående dikter är troligen, i stympad form, tagna ur tillfällesdikter

Wårt lif, en wandring

Thet är en lustighet

Över förgängligheten

Om tycket
Om adelskap
Gyllene tiden
Om frieri
Nöje och missnöje i giftermål
Fult i fagert skin
Gamla och nya werlden
Ju snällare, ju sällare
Lifvet, en vandring
Verldens oro
Werldens fåfänglighet
Om möda i verlden
Förgänglighetens betractelse
Öfwer ombytlichkeit
Obeständighet
Om lifvet ("Hwad är vårt lif?")
Om förändring
Öfwer årsens tider
Fyra årsens tider
Werldens oro
Om tiden
Menniskans förgänglighet

Mårten Lilliehöök, ?–1719

Jagh drömde i denna natt en drömm

Johan Risell, 1697–1724

Ach, echo, du nymph

Et stadigt sinne

Carl Rudenschöld, 1698–1783

O liufwa ort far wäl, tu samling af alt nöje

Öfwer Liufligheten

Johan Gustaf Hallman, 1701–1757

Herdar älska sin lefnad